

РЕШЕНИЕ

№ 4652

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4242** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] , с ЕИК[ЕИК] , представлявано от А. А. чрез адв.В. против решение № 20055323 / 01.03.2021г , постановено по н.а.х.д.№ 5895 /2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-006716 / 27.04.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град, с което им е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ. Твърдят се касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Конкретизира се ,че съдът не е съобразил обстоятелството /установено със съдебно –графологична експертиза /,че подписите положени върху трудовия договор от 22.01.2019г с В. С. , анекс към договора от същата дата и допълнителното споразумение към този договор от 01.08.2019г не са положени от последната т.е не е било налице валидно трудово правоотношение между касатора и С. ,за да се приеме ,че е осъществил състава на чл.415 от КТ .

Иска се отмяна на решението на районния съд респ. отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касатора не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Ответникът по касационната жалба , чрез пълномощника си юриск. М. , моли да се

остави в сила решението на районния съд.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд-София-град, VI касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата като касационни основания обстоятелства, становищата на страните и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

За да отмени Наказателно постановление №22-006716 / 27.04.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град, въззивния съд е приел, че от събраните доказателства е установено деянието за което е наложено адм. наказание и, че нарушението е извършено от касатора , като е осъществен състава на чл.415 ал.1 от КТ.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт. Твърдението на касатора за невръчване по надлежния ред на АУАН и издаване на НП преди да е дадена възможността за възражение срещу АУАН е неоснователно и недоказано в хода на въззивното производство . Районния съдия е изложил достатъчно мотиви в тази насока ,които не следва да се преповтарят от настоящата инстанция .

В нак.постановление достатъчно ясно и точно е описано извършеното нарушение, а интерпретирането на фактите според защитната позиция на касатора не може да обуслови неправилност на въззивното решение.

Предвид липсата на доказателства ,че предписанието на контролния орган е изпълнено ,правилно е прието че се касае за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ . Позоваването от касатора на обстоятелството ,че установеното чрез СГЕ неподписване на трудовия договор и допълнително споразумение към него лично от В. С. не следва да се счита ,че същата не е изпълнявала трудови функции в дружеството – касатор. Последния дори твърди ,че е изплатил изцяло полагащото й се трудово възнаграждение , което твърдение опровергава предходното ,за недействителност на тр.договор. Същото е ирелевантно за отговорността по чл.415 от КТ,според който изпълнителното деяние се състои в бездействие от страна на ответника по касация да изпълни задължително предписание на контролен орган по чл.404 от КТ. Не се доказва от последния ,че е поканил работника да му изплати полагащото му се трудово възнаграждение за м.ноември 2019г .

В случая нарушението е неизпълнение на дадено предписание по чл. 415, ал. 1 от КТ, а не нарушение свързано с възникването или изменението на трудовото правоотношение или др.нарушение свързано с договореностите между работника и работодателя.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения ,съставляващи самостоятелни касационни основания , съгласно

чл. 348 ал.1 от НПК , за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на същото ,което следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20055323 / 01.03.2021г , постановено по н.а.х.д.№ 5895 /2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-006716 / 27.04.2020г на директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С.- град,
Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.